

ת"פ 34462/06/17 - מדינת ישראל נגד אמיר מחמוד

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי

בירושלים

בפני: כב' השופט אלכסנדר רון

ת"פ 34462-06-17

תאריך: ח' אייר תשע"ח, 23 אפריל 2018

המאשימה

הנאשם

בעניין: מדינת ישראל

נ ג ד

אמיר מחמוד

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נעמי לוינוב

הנאשם וב"כ עו"ד מוחמד מחמוד

מתורגמנית בית המשפט - גב' עבאסי

גזר דין

1. כללי

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו יידי אבן לעבר כלי תחבורה, עבירה לפי סעיף 332א(א) לחוק העונשין.

לא נמצא טעם להביא את כל שפורט בכתב האישום (המתוקן) בעניינו של הנאשם, ועם זאת ראוי לתת ביטוי לתמצית הדברים. במועד הנקוב בכתב האישום נסעה טיולית בעלת סימני זיהוי משטריים, ובה נהג וחמישה שוטרים בעיסויה. על פי סעיף 2 לפרק העובדות, במהלך נסיעתה בשכונה חלפה הטיולית על פני הנאשם אשר החל לצעוד במהירות בעקבותיה יחד עם צעירים אחרים מתוך מגמה לפגוע בטיולית. בשלב מסוים, משהאטה הטיולית בעקבות תוואי הכביש והתנועה, ידה הנאשם אבן גדולה לעבר הטיולית כשלצדו צעירים נוספים שאף הם יידו אבנים, כאמור (סעיף 3 לפרק העובדות).

2. לשאלת מתחם הענישה

לטענת המאשימה ראוי למתחם הענישה שייקבע על הטווח שבין 20 לבין 40 חודשי מאסר. מקבל אני שראוי לקבוע מתחם ענישה משמעותי שיחייב, בכל מקרה, תקופת מאסר ממשית אם כי, להערכתי, ולרבות על-יסוד הפסיקה הנטענת ביחס לעבירות מסוג זה בשנים האחרונות, המתחם מתון מעט יותר. ביחס לעבירה, כאמור, ובשים לב לכך שאין בפרק העובדות כדי ללמד על נזק ממשי משמעותי שנגרם לטיולית, קובע אני את המתחם בטווח שבין 10 חודשים לבין 28 חודשים. יודגש, שמתחם זה משקף מאסר בפועל כעונש מחייב בכל מקרה, והוא תקף, בשים לב לכך, שלא נגרם נזק ממשי, בודאי לא נזקי גוף ונפש. במצבים בהם נגרם נזק, נדרש מתחם גבוה בהרבה.

3. עבר פלילי

לחובת הנאשם הרשעה קודמת אחת במקבץ של עבירות, בכללן השתתפות בהתפרעות, ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות וניסיון הצתה. בגין עבירה זו נדון ביום 22.2.2016 ל-20 חודשי מאסר, מהם השתחרר זמן לא רב קודם שבוצעה העבירה דנן. בנסיבות העניין נתונה החשיבות למועד בו ניתן גזר הדין הראשון בעניינו, זמן לא רב קודם האירוע דנן (25.5.2017), ועוד נדרש להדגיש שבמסגרת גזר-דין זה אף נכלל מאסר מותנה רלוונטי להפעלה, שאורכו עשרה חודשים (ת"פ 10169-08-15).

4. עמדת המאשימה

עמדת המאשימה, למאסר ל-24 חודשים, להפעלת התנאי, ולענישה נלווית.

5. טענות ההגנה ותסקיר שירות המבחן

א. לזכות ההגנה, הודיית הנאשם בבית-המשפט המצביעה על קבלת אחריות מטעמו, נושא, שלטעמי, ראוי לייחס לו משקל הולם וממשי.

ב. עוד נטען על-ידי ההגנה לכך, שביצע הנאשם את העבירה כלפי אירוע יזום על-ידי המשטרה.

ואולם, אין זו טענה שראוי לקבלה. נפסק לא אחת שהעובדה שבוצעה עבירה כלפי כעין מארב של המשטרה, או בנסיבות דומות, אינה מהווה טיעון לקולא.

ג. על שולחן בית-המשפט גם תסקיר שהוכן בעניינו של הנאשם. זאת, במצוות החוק ונוכח גילו. בשים לב לטיב העבירה ולעברו הפלילי של הנאשם, לא מצא שירות המבחן לבוא בהמלצות בעניינו. ניתן בתסקיר ביטוי לנסיבות אישיות קשות, ומאמין אני לאמור בתסקיר ומכבד אני את הדברים. עם זאת, נפסק פעמים לאין מספר, שאין נסיבות אישיות קשות עשויות להוות שיקול לקולא, בפרט כשעל הפרק עבירה חמורה, ובפרט ובפרט כשאין על הפרק הרשעה ראשונה. ולכל היותר, ראוי לקחת בחשבון שעל הפרק, כאמור, "בגיר צעיר".

6. הדין המסכם

א. במוקד גזר-דין זה עבירה שלא ניתן להפריז בחומרתה. ידוי אבן גדולה לעבר טיולית בה מצויים חמישה נוסעים מהווה עבירה חמורה שגלום בה סיכון רב לנוסעי הרכב. בנקל, יכולה היתה להסתיים הפרשה, בצורה חמורה וכאובה פי כמה. ויתר על כל זאת, כאשר על הפרק רכב משטרתי, ולא בכדי הודגש בכתב האישום שהייתה הטיולית בעלת סימני זיהוי משטריים, יש באמור גם כדי להצביע על עמדה לעומתית, אלימה ומסוכנת כלפי רשויות החוק -

"משליך האבן אינו יודע מה תהא תוצאת מעשהו, האם תפגע האבן בפח הרכב ותטיל אימה בלא נזק פיסי לאדם, או תיפול על הכביש ולא תגרום נזק, או שמא תחדור בעד השמשה ותקפח חיים או תפגע קשות" [ע"פ 4307/06 פלוני נ' מדינת ישראל]

ב. ואם בכך לא סגי, יבוא עברו הפלילי של הנאשם, וילמדנו שבוצעה העבירה הנ"ל, לאחר שהורשע זמן לא רב קודם לכן, במקבץ של עבירות המצביעות על יחס לעומתי חריף ואלים כלפי המשטרה ושלטון החוק, ולאחר שנדון למאסר וכאשר תנאי תלוי ועומד כנגדו.

ג. בנסיבות אלה, אין מנוס בפני בית-המשפט אלא לשים את הדגש על שיקולי ההלימה, וההרתעה. בתוך כך אציין שבנסיבותיה של פרשה זו יש מקום במקביל, הן להרתעה האישית והן למסר שיש בו גם כדי לעשות את הנדרש במישור הנוגע להרתעת הכלל.

ד. ראוי היה בנסיבות אלה לגזור את עונשו של הנאשם הרבה מעל רף האמצע שבמסגרת רף הענישה ההולם. זאת, בפרט בשים לב גם לעברו הפלילי. ואם אצטמצם לענישה הגבוהה אך במעט מעל רף האמצע, אעשה כן בשל המשקל הניכר שמייחס אני להודאת הנאשם המלמדת על קבלת אחריות למעשיו, ובמעט לגילו.

ה. במקביל, נדרש בית-המשפט גם להפעלת המאסר המותנה שכלפי הנאשם, ולכל היותר כאשר את הפעלת חציו בחופף למאסר עליו אגזור, וזאת, שוב, כדי להוסיף ולתת ביטוי לערך שמוצא אני בהודייתו.

ו. ולצד כל זאת, אף אין מנוס מקנס מתאים, כשתקופת מאסר לצדו, למצב בו לא ישולם הקנס. יהא בכך כדי להוסיף ולתרום בכך לצורך בהרתעה.

7. סוף דבר, גוזר אני כדלקמן:-

א. מאסר בפועל לתקופה של 20 חודש.

ב. כמו כן, יופעל מאסר מותנה שאורכו עשרה חודשים שהוטל על הנאשם במסגרת ת"פ 10169-08-15. מאסר זה יופעל חציו במצטבר להנ"ל וחציו בחופף.

בסך הכל ירצה, אפוא, הנאשם 25 חודשי מאסר, לחישוב מיום 15.6.2017 בו נעצר.

ג. כמו כן, ירצה הנאשם ששה חודשי מאסר בתקופה של שנתיים לאחר שחרורו אם יבצע עבירה נוספת לפי סעיף 332 או סימן ג' של פרק ט' של חוק העונשין.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך 5,000 ₪ בעשרה תשלומים מיום 1.7.18; באי תשלום ייאסר ל-50 יום.

זכות ערעור נתונה כחוק.

ניתן היום, ח' אייר תשע"ח, 23 אפריל 2018, במעמד הצדדים.

אלכסנדר רון, שופט